

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem ve věci

žalobce: **V. B.**, nar. XXX, státní přísl. Ukrajina
t. č. bytem XXX

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky IČ 000 07 064
sídlem Nad štolou 936/3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 10. 2025, č. j. OAM-0388775/DO-2025

takto:

- I. Odkladný účinek se žalobě nepřiznává.
- II. Žaloba se odmítá.
- III. Věc se postupuje Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců k vyřízení žádosti o nové posouzení důvodů neudělení dočasné ochrany specifikovaných v žalovaném rozhodnutí.
- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce podal soudu dne 4. 12. 2025 žalobu proti shora označenému rozhodnutí žalovaného, kterým byla zamítnuta její žádost o udělení dočasné ochrany na území České republiky podaná dne 20. 6. 2025. Dočasná ochrana mu podle § 5 odst. 7 zákona č. 65/2022 Sb. o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaných invazí vojsk Ruské federace (dále „*Lex Ukrajina*“) ve spojení s § 10 odst. 1 písm. a) zákona č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců (dále „*zákon o dočasné ochraně*“), nebyla udělena, neboť jiný členský stát Evropské unie žadatelce poskytl dočasnou ochranu.
2. Žalobce s rozhodnutím nesouhlasí, proto namítá, že jeho žádost o „*přesídlení*“ do České republiky není neoprávněná. Žalobce se původně obrátil na MS v Praze v rámci ochrany před nezákonným zásahem, přičemž uvedený soud konstatoval nezákonnost zásahu správního orgánu, proto rozsudkem ze dne 25. 7. 2025, č. j. 3 A 84/2025-37, uložil mj. obnovit původní stav ke dni podání žádosti. Následně správní orgán (žalovaný) přistoupil k dalšímu pokračování v řízení a věcnému posouzení jeho žádosti. Předmětná žádost však byla vyhodnocena tak, že dočasná ochrana se žalobci neuděluje, neboť už se tak stalo jiným členským státem EU, a to Polska. Současně nebyly shledány ani jiné důvody k udělení dočasné ochrany jako např. sloučení rodiny, anebo jiné důvody hodné zvláštního zřetele.

3. Soud upřesňuje, že nyní projednávaná věc se týká žádosti žalobce o udělení pobytového oprávnění za účelem poskytnutí dočasné ochrany. Dočasná ochrana jako taková je totiž udělena již na unijní úrovni prováděcím rozhodnutím Rady. Tím je ve vztahu ke státním příslušníkům Ukrajiny rozhodnutí Rady č. 2022/382. Pokud tedy soud v tomto rozsudku odkazuje na „*udělení dočasné ochrany*“, míní tím zákonodárcem zvolenou legislativní zkratku pro udělení oprávnění k pobytu na území České republiky za účelem poskytnutí dočasné ochrany (§ 2 Lex Ukrajina). K vysvětlení viz. rozsudek NSS ze dne 20. 11. 2025, č.j. 22 Azs 248/2025-17, odst. 11.
4. Podle § 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“) nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon.
5. Podle § 68 písm. a) s. ř. s. je žaloba nepřipustná, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k oprávněnému prostředku jiného.
6. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 18. 8. 2023, č. j. 5 Azs 39/2023-24, č. 4515/2023 Sb. NSS, vyplývá, že byť podle § 17 zákona o dočasné ochraně lze proti rozhodnutí ministerstva ve věci dočasné ochrany podat přímo žalobu k soudu, Lex Ukrajina je vůči této úpravě *lex specialis* s některými zvláštními procesními pravidly s výslovným využitím zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“), a jeho relevantních ustanovení stran udělování víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území (viz § 4 odst. 1 Lex Ukrajina). Podle NSS je tak třeba aplikovat i § 180e zákona o pobytu cizinců upravující řádný opravný prostředek, kterým je žádost o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza. V kontextu neudělení dočasné ochrany podle Lex Ukrajina je tak před podáním žaloby nutno nejprve podat žádost o nové posouzení důvodů neudělení dočasné ochrany, kterou posoudí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců. Teprve proti jejímu rozhodnutí se lze bránit žalobou podle ust. § 65 a násl. s. ř. s. (v podrobnostech soud odkazuje na rozsudek NSS).
7. Ve shodě s tímto závěrem správní soudy dovodily, že proti neudělení dočasné ochrany v režimu Lex Ukrajina je třeba se nejprve bránit žádostí o nové posouzení důvodů neudělení dočasné ochrany. Teprve poté lze podat žalobu podle § 65 a násl. s. ř. s. proti rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců. Žaloba podaná přímo proti neudělení dočasné ochrany Ministerstvem vnitra podle Lex Ukrajina je nepřipustná (srov. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 7. 2022, č. j. 10 A 58/2022-25, či ze dne 21. 2. 2023, č. j. 8 A 6/2023-13, dále i usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 25. 9. 2025, č. j. 48 A 6/2025-27, ze dne 15. 10. 2025, č. j. 57 A 10/2025-14 nebo ze dne 29. 10. 2025, č. j. 55 A 10/ 2025-34).
8. Uvedený závěr o tom, že rozhodnutí žalovaného podléhá oprávněnému prostředku dle § 180e zákona o pobytu cizinců potvrdil NSS v nedávném rozsudku ze dne 20. 11. 2025, č. j. 22 Azs 248/2025-17, ve kterém se mimo jiné vypořádal též s nesouhlasným postojem žalovaného, jenž byl prezentován i v nyní souzené věci. V podrobnostech proto krajský soud na citovaný rozsudek NSS odkazuje.
9. Ani žalobkyně v nyní posuzované věci tento řádný opravný prostředek ve smyslu § 68 písm. a) s. ř. s., tj. žádost o nové posouzení důvodů neudělení dočasné ochrany, před podáním žaloby nevyčerpala. Nynější žaloba je tedy nepřipustná. Na tom nic nemění ani skutečnost,

že žalovaný ve věci formálně označil svůj úkon jako rozhodnutí podle § 5 odst. 7 Lex Ukrajina s odkazem na § 10 odst. 1 písm. a) zákona o dočasné ochraně (shodně viz již citované usnesení č. j. 48 A 6/2025-27, odst. 24–25).

10. Nutno však zdůraznit, že žalobkyně nebyla žalovaným poučena o svém právu požádat Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců o nové posouzení důvodů neudělení dočasné ochrany.
11. Proto soud postupoval podle § 46 odst. 5 věty první s. ř. s., tedy žalobu odmítl, ale současně věc postoupil Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců k vyřízení žádosti o nové posouzení důvodů neudělení dočasné ochrany. Z věty druhé právě citovaného ustanovení vyplývá, že byl-li návrh podán včas u soudu, platí, že opravný prostředek byl podán včas.
12. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. Jelikož byla žaloba odmítnuta, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
13. Pro úplnost soud dodává, že neopomenul ani návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě, proto se soud musel předně vypořádat s tímto návrhem, což učinil I. výrokem. Rozhodnutí o nepřiznání odkladného účinku předmětné žalobě nikterak nebrání následnému postupu, který spočívá v odmítnutí žaloby. Nelze totiž pominout skutečnost, že k vydání rozhodnutí o odkladném účinku je soud vázán zákonnou lhůtou běžící od podání žaloby dle § 73 odst. 4 s. ř. s. Předběžná ochrana do pravomocného skončení řízení před soudem je pro žalobkyni zachována (srov. § 4 odst. 3 a § 58a zákona o dočasné ochraně). Z rozsudku NSS č. j. 5 Azs 39/2023-24 dále plyne, že *„využije-li cizinec podání žádosti o nové posouzení důvodů neudělení dočasné ochrany, je oprávněn nadále setrvat na území ČR“* [bod 41].

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Pardubicích dne 7. ledna 2026

JUDr. Jan Dvořák, v. r.
samosoudce